Τὸ νησάκι ποὺ, ὅπως εἴπαμε, βρισκόταν στὴ μέση τοῦ ποταμιοῦ, ἦταν κοντὰ στὸν καταρράχτη καὶ δὲν ἀπεῖχε πολὺ ἀπὸ τὸ σημεῖο τῆς ὄχθης, ὅπου βρισκόταν ὁ Γιάννης.

Ὁ Γιάννης ἤξερε νὰ κολυμπάη, ὄχι ὅμως καὶ πολὺ καλά. Μὰ τί τὸν ἔννοιαζε;... Ἤθελε προπάντων νὰ φτάση ἐγκαίρως γιὰ νὰ σώση τὴν Φλωρέτα του!...

Γρήγορα - γρήγορα, ἔβγαλε τὸ σακκάκι του καὶ τὰ παπούτσια του, πῆρε τὴν καλαμωτὴ στὸ στόμα του, γιατὶ ἀπ' αὐτὴν θὰ ἐξηρτᾶτο ἴσως ἡ σωτηρία τῆς Φλωρέτας καὶ, πέφτοντας στὸ ποτάμι, κολύμπησε ὡς ὅτου ἔφτασε στὸ νησάκι.

Ἔπειτα ἄρχισε νὰ τρέχη πρὸς τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ νησιοῦ, ἡ ὁποία ἦταν πρὸς τὸ μέρος τοῦ καταρράχτη.

Ἡ βάρκα δὲν φαινόταν ἀκόμα, ἀλλὰ, ὅταν προχώρησε περισσότερο, ὁ Γιάννης τὴν εἶδε.

Ὁ Ζὰκ, μὲ τὸ ἕνα κουπὶ, προσπαθοῦσε νὰ τὴν στρέψη δεξιὰ, γιὰ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸ ρεῦμα ποὺ, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ, γινόταν ὁρμητικώτερο. Ἡ Φλωρέτα εἶχε γονατίσει μέσα στὴ βάρκα καὶ φαινόταν σὰν νὰ παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ νὰ τοὺς σώση.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ Γιάννης εἶχε φτάσει στὴν ἄκρη τοῦ νησιοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ περνοῦσε ἡ βάρκα γιὰ νὰ γκρεμιστῆ ἀμέσως κατόπιν στὸν καταρράχτη ποὺ ἄφριζε.

— Φέρ' την πρὸς τὰ ἐδῶ τὴ βάρκα! φώναξε στὸν Ζάκ.

Καὶ τὸ γενναῖο παιδὶ ξαπλώθηκε κάτω καὶ ἄπλωσε ὅσο μποροῦσε μακρύτερα τὴν καλαμωτή του.

Ἡ βάρκα ζύγωνε ὁλοένα.

Ὅταν ὁ Γιάννης νόμισε ὅτι ὁ Ζὰκ μποροῦσε νὰ πιάση τὴν ἄκρη τοῦ καλαμιοῦ, τοῦ φώναξε:

— Ἄφησε τὸ κουπὶ καὶ πιάσε τὴν καλαμωτή!

Ὁ Ζὰκ ὑπάκουσε... Μὰ τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἄπλωσε τὸ χέρι του νὰ πιάση τὸ καλάμι, γλύστρησε κι' ἔπεσε κάτω.

Ἡ Φλωρέτα, μόλις εἶδε τὸν Γιάννη, πετάχτηκε ἐπάνω κι' ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ ἐλπίδας. Ὅταν δὲ ἔπεσε κάτω ὁ Ζὰκ, ἄπλωσε αὐτὴ τὰ χέρια της κι' ἔπιασε τὸ καλάμι.

Ἔτσι ὁ Γιάννης κατώρθωσε νὰ τραβήξη τὴ βάρκα ὡς τὴν ὄχθη τοῦ νησιοῦ κι' ἀπὸ κεῖ τὴν ἔφερε εὔκολα ὡς τὴν μικρὴ ἀποβάθρα του. Πῆρε τότε τὴν Φλωρέτα στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴν ἔβγαλε στὴ στεριά...

Μὲ τί λαχτάρα τὴν κρατοῦσε.. Ὤ! πόσο εἶχε φοβηθῆ!...

Κ' ἡ Φλωρέτα ὅμως ἦταν πολὺ συγκινημένη. Εἶχε σφίξει μὲ τὰ χέρια της τὸ λαιμὸ τοῦ φίλου της καὶ τοῦ ἔλεγε:

— Ὤ! Γιάννη, δὲν ξέρεις τί εὐτυχισμένη ποὺ εἶμαι γιατὶ μ' ἔσωσες ἐσύ!

Ὁ Ζὰκ ἔσυρε ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα τὴ βάρκα κατὰ μῆκος τῆς ἀποβάθρας γιὰ νὰ τὴν δέση στὴ θέσι της.

Ὁ Γιάννης ἄφησε σὲ λίγο τὴν Φλωρέττα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του, τὴν ἐπῆρε ἀπὸ τὸ χέρι κι' ἔτρεξαν ὡς τὸ σπίτι τοῦ Ἀλλὰρ.

Ὁ γέρο δασοφύλακας καὶ ὁ Φραντὶ, βλέποντας τὸν Γιάννη καταμουσκεμένο, ρώτησαν μὲ ἀνησυχία τί εἶχε συμβῆ.

Ἡ Φλωρέτα διηγήθηκε τότε λεπτομερῶς τὰ πάντα.

Ὁ Ζὰκ εἶχε τύχη καὶ δὲν εἶχε φτάσει ἀκόμα, γιατὶ ὁ γέρο Ἀλλὰρ εἶχε τόσο ταραχτῆ μαθαίνοντας ὅτι λίγο ἔλειψε νὰ πνιγῆ ἡ ἀγαπημένη του Φλωρέτα, ὥστε, παρ' ὅλο τὸν σεβασμὸ ποὺ ἔνοιωθε πρὸς τὴν κόμησσα ντὲ Λάντ, θὰ συγύριζε ὅπως τοῦ ἄξιζε τὸν προκομμένο γυιό της.

Ὁ γέρο δασοφύλακας ἔδωσε ἕνα πουκάμισό του κι' ἕνα παντελόνι του στὸ Γιάννη, ἐνῷ ἡ Φλωρέτα πῆρε τὰ μουσκεμένα ροῦχα τοῦ φίλου της γιὰ νὰ τὰ σιδερώση καὶ νὰ τὰ στεγνώση.

Κατόπιν ὁ Ἀλλὰρ ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Γιάννη καὶ τοῦ εἶπε:

— Εἶσαι καλὸ παιδὶ, Γιάννη, καὶ σ' ἀγαπῶ πολύ...

Ὁ Φραντὶ εἶχε φοβηθῆ τόσο ἀκούγοντας ἀπὸ τὸ στόμα τῆς κόρης του τὸν τρομερὸ κίνδυνο ποὺ εἶχε διατρέξει ὥστε δὲν εὕρισκε κατάλληλα λόγια γιὰ νὰ εὐχαριστήση τὸν Γιάννη.

Τὸν ἐχάϊδευε μόνο κατασυγκινημένος καὶ τραύλιζε:

— Γιάννη μου, παιδί μου!... Καλέ μου Γιάννη!...

Καὶ σκούπιζε τὰ δακρυσμένα μάτια του.

Ὁ Ζὰκ ξαναγύρισε τέλος κι' αὐτὸς σὰν τὴ βρεγμένη γάτα κ' ἡ σιωπὴ μὲ τὴν ὁποία τὸν ὑποδέχτηκαν ὅλοι, δὲν τὸν ἐνεθάρρυνε καθόλου.

Ἔτσι ἡ μέρα τελείωσε λιγώτερο χαρούμενη ἀπ' ὅ,τι εἶχε ἀρχίσει, γιατὶ ὁ Φραντὶ, ὁ Γιάννης καὶ ὁ Ἀλλὰρ δὲν μποροῦσαν ἀκόμα νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν ταραχὴ τὴν ὁποία τοὺς προκάλεσε τὸ δυστύχημα, ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ συμβῆ στὴν ἀγαπημένη τους Φλωρέτα.

Τὴν ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως ὁ Ἀλλὰρ φίλησε τὴν Φλωρέτα μὲ περισσότερη στοργὴ, γιατὶ συλλογιζόταν ὅτι λίγο ἔλειψε νὰ τὴν χάση. Ἡ Φλωρέτα κι' ὁ Φραντὶ ἀξίωσαν ἀπὸ τὸν γηραιὸ φίλο τους νὰ πάη τὴν ἐρχόμενη βδομάδα στὸ σπίτι τους καὶ τοῦ ἀπόσπασαν τὴν ὑπόσχεσί του.

Ἔπειτα ὁ Γιάννης ἀνέβασε τὴν φίλη του στὸ ἁμάξι.

— Κάθησε ἐδῶ στὸ πλάϊ μου! τῆς εἶπε.

Αὐτὴ τὴ φορὰ, ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ζὰκ δὲν τόλμησε νὰ πῆ τίποτε. Ἡ φοράδα ξεκίνησε καλπάζοντας.

Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Φλωρέτα ἦσαν πολὺ εὐτυχισμένοι πλάϊ - πλαϊ. Κάθε τόσο κύτταζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο κι' ἕνα ἀγνὸ χαμόγελο φώτιζε τὰ πρόσωπά τους.

Μέσα στὸ ἁμάξι ὁ Φραντὶ καθόταν κοντὰ στὸν Ζὰκ, ἀλλὰ παρ' ὅλο τὸν σεβασμὸ ποὺ ἔνοιωθε πρὸς τὸν γυιὸ τῆς κυρίας του, δὲν εὕρισκε τίποτε νὰ τοῦ πῆ. Προτιμοῦσε λοιπὸν νὰ σωπαίνη.

Καὶ πραγματικὰ, πῶς νὰ εἶχε καρδιὰ νὰ τοῦ μιλήση τὴ στιγμὴ ποὺ συλλογιζόταν ὅτι ἡ Φλωρέτα του, ἡ ἀγαπημένη του μοναχοκόρη, ἡ ζωή του κ' ἡ χαρά του, θὰ βρισκόταν ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἂν δὲν ἦταν ὁ Γιάννης, μέσα στὸ βάθος τοῦ καταρράκτου.;...

Ὅταν ἔφτασαν στὴ βίλλα, ὁ Ζὰκ πρὶν κατέβη ἀπὸ τὸ ἁμάξι, εἶπε μὲ ὕφος ταπεινὸ καὶ ντροπιασμένο στὸν δασοφύλακά τους:

— Φραντὶ, κάνε μου τὴ χάρι νὰ μὴν πῆς τίποτε στὴ μαμὰ γι' αὐτὸ ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ πάθουμε... Θ' ἀνησυχήση καὶ θὰ μὲ μαλλώση.

— Καλὰ, ἀπάντησε ὁ δασοφύλακας.

Ὁ Ζὰκ τότε τοὺς χαιρέτησε ὅλους, ὡς καὶ τὸν Γιάννη καὶ, πηδῶντας ἀπὸ τὸ ἁμάξι, ἀπομακρύνθηκε μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό.

Ὅταν κατέβηκαν κ' οἱ ἄλλοι, ὁ Φραντὶ εἶπε στὸν σωτῆρα τῆς κόρης του μ' ἀγάπη:

— Γιάννη, ἔμπα λίγο μέσα στὸ σπίτι μας...

— Εὐχαριστῶ, κὺρ Φραντὶ, ἀπάντησε ὁ μικρὸς Ντεμάρ. Μὰ ἡ φοράδα εἶνε ἱδρωμένη καὶ πρέπει νὰ τὴν πάω στὸ σταῦλο της. Ἔπειτα, μὲ θέλει ὁ πατέρας μου ἀπόψε γιὰ νὰ μετρήσουμε βρώμη...

— Ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, ὥρα καλὴ παιδί μου, καὶ μὴν ξεχνᾶς πὼς ἀπὸ σήμερα ἔχεις δυὸ πατέρες.

Καὶ ὁ καλὸς Φραντὶ φίλησε μὲ ἀγάπη τὸν Γιάννη...

Ἡ Φλωρέτα δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ μιλήση γιὰ νὰ δείξη στὸ φίλο της πόση ἀγάπη ἔνοιωθε γι' αὐτόν...

ΙΒ'

ΟΠΟΥ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΚΟΥΣ

Καμμιὰ ποικιλία δὲν ἔχει ἡ ἀγροτικὴ ζωή. Μεταβάλλονται μόνο ἡ ἐποχὲς τοῦ ἔτους καὶ μαζὺ μ' αὐτὲς ἡ δουλειὲς, ἡ ὁποῖες ὡστόσο κάθε χρόνο εἶνε ἡ ἴδιες. Ἀλλὰ ἡ πλῆξις κ' ἡ στενοχώρια εἶνε ἄγνωστες στοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν, στοὺς ὁποίους ἡ ἐργασία εἶνε ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ζήσουν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε μιὰ συνεχὴς φροντίδα. Οἱ χωρικοὶ περιμένουν μ' ἀνυπομονησία τὸν καιρὸ τῶν διαφόρων σπαρτῶν καὶ γεννημάτων. (Ἀκολουθεῖ)

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ...

Ἡ σύζυγος.— Τί ὡραία ποὺ εἶνε ἡ... γραββάτα σου!